Úřední věstník
Evropské unie

CS
Řada L

2026/1347

19.6.2026

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2026/1347

ze dne 4. června 2026

o uzavření Úmluvy Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě jménem Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1 a 2, čl. 83 odst. 1 a čl. 87 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu [1],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2025/2307 [2] byla v Hanoji ve Vietnamu dne 25. října 2025 jménem Unie podepsána Úmluva Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě (dále jen „úmluva“).

(2) Úmluva je v souladu s bezpečnostními cíli Unie uvedenými v čl. 67 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), konkrétně se zajištěním vysoké úrovně bezpečnosti prostřednictvím opatření pro předcházení trestné činnosti a boj proti ní a prostřednictvím opatření pro koordinaci a spolupráci mezi policejními a justičními orgány a jinými příslušnými orgány, jakož i prostřednictvím sbližování předpisů trestního práva.

(3) Úmluva se vztahuje na konkrétní trestní vyšetřování nebo řízení o trestných činech zahájená v souladu s úmluvou, jakož i na výměnu důkazů v elektronické podobě týkajících se závažných trestných činů (trestné činy, za něž lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyři roky, nebo trest přísnější), a umožňuje výměnu informací pouze pro tyto účely.

(4) Úmluva harmonizuje omezený soubor jasně definovaných trestných činů a zároveň poskytuje státům, které jsou smluvními stranami úmluvy, nezbytnou flexibilitu, aby se vyhnuly kriminalizaci legitimního jednání.

(5) Úmluva stanoví pouze minimální pravidla pro odpovědnost právnických osob za účast na trestných činech stanovených v souladu s úmluvou. Úmluva nevyžaduje, aby státy, které jsou smluvními stranami úmluvy, přijaly opatření nezbytná ke stanovení trestní odpovědnosti právnických osob způsobem, který by byl v rozporu s jejich právními zásadami.

[1] Souhlas ze dne 20. května 2026 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

[2] Rozhodnutí Rady (EU) 2025/2307 ze dne 13. října 2025 o podpisu Úmluvy Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě jménem Evropské unie (Úř. věst. L, 2025/2307, 11.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2307/oj).

(6) Úmluva je rovněž v souladu s cíli Unie v oblasti ochrany osobních údajů, soukromí a základních práv v souladu s článkem 16 Smlouvy o fungování EU a Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

(7) Úmluva stanoví přísné podmínky a záruky v oblasti lidských práv, které jsou součástí předmětu a účelu úmluvy a jsou neoddělitelně spjaty s pravomocemi a postupy stanovenými úmluvou. Tyto podmínky a záruky proto nemohou být předmětem výhrad. Úmluva vylučuje jakýkoli výklad, který by vedl k potlačení lidských práv nebo základních svobod, zejména svobody projevu, svědomí, názoru, náboženského vyznání nebo přesvědčení, pokojného shromažďování a sdružování. Tyto záruky rovněž zajišťují, že mezinárodní spolupráce může být odmítnuta, pokud by byla v rozporu s vnitrostátními právními předpisy států, které jsou smluvními stranami úmluvy, nebo pokud by takové odmítnutí bylo nezbytné k zamezení jakékoli formy diskriminace.

(8) Pokud jde o pravomoci a postupy na vnitrostátní i mezinárodní úrovni, úmluva stanoví horizontální podmínky a záruky zajišťující ochranu lidských práv v souladu se závazky států, které jsou smluvními stranami úmluvy, podle mezinárodního práva v oblasti lidských práv. Státy, které jsou smluvními stranami úmluvy, mají ve svém vnitrostátním právu rovněž stanovit zásadu proporcionality. Tyto podmínky a záruky mají mimo jiné zahrnovat soudní nebo jiný nezávislý přezkum, právo na účinnou právní ochranu a podmínky pro uplatňování a omezení rozsahu a trvání pravomocí a postupů.

(9) Úmluva obsahuje zvláštní ustanovení o ochraně osobních údajů, které zajišťuje, že před poskytnutím jakýchkoli osobních údajů jinému státu, který je smluvní stranou úmluvy, jsou v souladu s Listinou uplatněny důležité zásady ochrany údajů, včetně účelového omezení, minimalizace údajů, přiměřenosti a nezbytnosti.

(10) Komise svou účastí na jednáních jménem Unie zajistila slučitelnost úmluvy s příslušnými pravidly Unie.

(11) K zajištění souladu úmluvy s právem a politikami Unie a jednotného provádění úmluvy členskými státy v jejich vztahu ke státům, které jsou stranou úmluvy a nejsou členy EU, jakož i k zajištění účinného provádění úmluvy, jsou důležité některé výhrady.

(12) Výhradami nejsou dotčeny žádné další výhrady, které by členské státy mohly chtít učinit individuálně, pokud je to přípustné.

(13) Vzhledem k tomu, že úmluva stanoví postupy, které zlepšují přeshraniční přístup k důkazům v elektronické podobě, a vysokou úroveň záruk, bude přistoupení k úmluvě podporovat konzistentnost úsilí Unie v boji proti kyberkriminalitě a dalším formám trestné činnosti na celosvětové úrovni. Usnadní spolupráci mezi stranami úmluvy, které jsou členskými státy EU, a těmi, které jimi nejsou, a zároveň zajistí vysokou úroveň ochrany jednotlivců.

(14) Rychlé uzavření úmluvy ze strany Unie navíc zajistí, že Unie bude mít významný hlas při včasném provádění tohoto nového celosvětového rámce pro boj proti kyberkriminalitě.

(15) Podle svého čl. 64 odst. 3 podléhá úmluva ratifikaci, přijetí nebo schválení státy a organizacemi regionální hospodářské integrace, jako je Unie.

(16) Unie by se měla stát smluvní stranou úmluvy vedle svých členských států, neboť jak Unie, tak její členské státy mají pravomoci v oblastech, na něž se úmluva vztahuje. Uzavřením úmluvy Unií nejsou dotčeny pravomoci členských států, pokud jde o ratifikaci, přijetí nebo schválení úmluvy v souladu s jejich vnitrostátními postupy. Úmluva by měla být uzavřena jménem Unie, pokud jde o záležitosti spadající do pravomoci Unie v rozsahu, v jakém úmluva může ovlivnit společná pravidla či změnit jejich oblast působnosti. Pokud jde o sdílené pravomoci, členské státy si ponechávají svou pravomoc v rozsahu, v němž úmluva společná pravidla neovlivňuje ani nemění jejich oblast působnosti.

(17) V souladu s úmluvou by Unie měla ve své ratifikační listině, listině o přijetí, schválení nebo přistoupení deklarovat rozsah své pravomoci v záležitostech upravených úmluvou. Unie vymezila rozsah svých pravomocí v Prohlášení o pravomoci Evropské unie učiněné v souladu s čl. 64 odst. 3 a 4 Úmluvy OSN proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě (dále jen „Prohlášení o pravomoci“).

(18) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ([3]) byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 4. září 2025.

(19) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro něj není závazné ani použitelné.

(20) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánského království, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, se Dánské království neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

(21) Úmluva, připojené výhrady a prohlášení o způsobilosti by měly být schváleny,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Úmluva Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě ([4]) (dále jen „úmluva“) se schvaluje jménem Evropské unie.

Článek 2

Prohlášení o pravomoci předložené v souladu s čl. 64 odst. 3 a 4 úmluvy se schvaluje jménem Evropské unie.

Článek 3

Výhrady se schvalují jménem Evropské unie.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí ([5]).

V Lucemburku dne 4. června 2026.

Za Radu

předseda

C. FITIRIS

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([4]) Úř. věst. L, 2026/1348, 19.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2026/1348/oj.

([5]) Den vstupu dohody v platnost zveřejní generální sekretariát Rady v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Výhrady

1. Unie a její členské státy jednají v souladu s níže uvedenými pokyny, pokud jde o výhrady vztahující se k Úmluvě OSN proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě (dále jen „úmluva“).

2. Úmluva neobsahuje zvláštní ustanovení věnované výhradám. Namísto toho smluvním stranám výslovně umožňuje prohlásit, že využijí výhradu uvedenou v některém z článků úmluvy: čl. 11 odst. 3; čl. 23 odst. 3 písm. a); čl. 23 odst. 3 písm. b) druhý pododstavec; čl. 42 odst. 5; čl. 63 odst. 3 a 4. Úmluva rovněž implicitně připouští i jiné výhrady, pokud jsou v souladu s čl. 19 bod c) Vídeňské úmluvy o smluvním právu, podepsané ve Vídni dne 23. května 1969, a s mezinárodním obyčejovým právem, a nejsou v rozporu s předmětem a účelem úmluvy.

3. Unie a její členské státy učiní výhradu na základě čl. 63 odst. 3, v níž uvede, že se necítí být vázány čl. 63 odst. 2, pokud jde o řešení sporů týkajících se záležitostí spadajících do pravomoci Unie nebo ohledně řešení sporů mezi členskými státy nebo mezi Unií a členským státem.

4. Pokud členské státy zvažují vyslovení vlastních výhrad, uvědomí o tom Komisi předem.

5. Podmínky a záruky v oblasti lidských práv uznané a stanovené v úmluvě, včetně podmínek a záruk uvedených v článku 6, čl. 21 odst. 4, článcích 24 a 36, čl. 37 odst. 15 a čl. 40 odst. 22 jsou součástí předmětu a účelu úmluvy. Unie a její členské státy proto k těmto článkům nevysloví výhrady. Proti veškerým výhradám učiněným státy, které jsou smluvními státy úmluvy a nejsou členy EU, které jsou považovány za neslučitelné s předmětem a účelem úmluvy, by Unie měla vznést námitku, aniž by tím byla dotčena možnost členských států koordinovaným způsobem vznést tutéž námitku.

Prohlášení o pravomoci Evropské unie učiněné v souladu s čl. 64 odst. 3 a 4 Úmluvy Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě

1. Evropská unie (dále jen „Unie“) předkládá v souladu s čl. 64 odst. 3 a 4 Úmluvy Organizace spojených národů proti kyberkriminalitě; Posílení mezinárodní spolupráce v boji proti některým trestným činům spáchaným prostřednictvím systémů informačních a komunikačních technologií a při sdílení důkazů o závažných trestných činech v elektronické podobě (dále jen „úmluva“) toto prohlášení ve vztahu k záležitostem, upraveným úmluvou.

2. Členskými státy Unie jsou: Belgické království, Bulharská republika, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Chorvatská republika, Italská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Republika Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika a Švédské království.

3. Podle článků 3 a 4 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) má v některých záležitostech výlučnou pravomoc Unie, zatímco v jiných záležitostech je pravomoc sdílena mezi Unií a jejími členskými státy. Podle čl. 4 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) pravomoci, které nejsou Smlouvami Unii svěřeny, náležejí členským státům.

4. V tomto ohledu Unie zaprvé prohlašuje, že je oprávněna uzavírat mezinárodní dohody a plnit závazky z nich vyplývající, které se týkají oblasti svobody, bezpečnosti a práva, v níž se uplatňuje pravomoc sdílená s členskými státy podle čl. 4 odst. 2 písm. j) Smlouvy o fungování EU. To se v souladu s čl. 67 odst. 3, čl. 82 odst. 1, čl. 82 odst. 2, čl. 83 odst. 1 a čl. 87 odst. 2 Smlouvy o fungování EU týká těchto oblastí:

   a) zajištění vysoké úrovně bezpečnosti prostřednictvím opatření pro předcházení trestné činnosti, rasismu a xenofobii a boj proti nim, prostřednictvím opatření pro koordinaci a spolupráci mezi policejními a justičními orgány a jinými příslušnými orgány, jakož i prostřednictvím vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, a je-li to nezbytné, prostřednictvím sbližování předpisů trestního práva;

   b) justiční spolupráce v trestních věcech v Unii založená na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí, zahrnující sbližování právních předpisů členských států v konkrétních oblastech trestního práva procesního a hmotného, včetně opatření, jejichž cílem je:

      i) podporovat další vzdělávání soudců a soudních zaměstnanců;

      ii) usnadňovat spolupráci mezi justičními nebo obdobnými orgány členských států v rámci trestního řízení a výkonu rozhodnutí;

   c) usnadnění policejní a justiční spolupráce v trestních věcech s přeshraničním rozměrem stanovením minimálních pravidel týkajících se:

      i) práv osob v trestním řízení;

      ii) práv obětí trestných činů;

d) stanovení minimálních pravidel týkajících se vymezení trestných činů a sankcí v oblastech mimořádně závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem. Jsou to tyto oblasti trestné činnosti: terorismus, obchod s lidmi a sexuální vykořisťování žen a dětí, nedovolený obchod s drogami, nedovolený obchod se zbraněmi, praní peněz, korupce, padělání platebních prostředků, trestná činnost v oblasti výpočetní techniky a organizovaná trestná činnost;

e) navázání policejní spolupráce, do níž jsou zapojeny všechny příslušné orgány členských států, včetně policie, celních orgánů a dalších donucovacích orgánů specializovaných na předcházení trestný činům, jejich odhalování a objasňování; za tímto účelem může Unie stanovit opatření týkajících se:

i) shromažďování, uchovávání, zpracovávání, analýzy a výměny příslušných informací;

ii) podpory vzdělávání zaměstnanců, jakož i spolupráce týkající se výměny zaměstnanců, prostředků a forenzního výzkumu;

iii) společných kriminalistických metod při odhalování závažných forem organizované trestné činnosti.

5. Zadruhé Unie prohlašuje, že v souladu s čl. 16 odst. 2 Smlouvy o fungování EU má Unie pravomoc stanovit pravidla o ochraně jednotlivců při zpracovávání osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a členskými státy, pokud vykonávají činnosti spadající do oblasti působnosti práva Unie, a pravidla o volném pohybu osobních údajů.

6. Toto prohlášení by zejména nemělo být vykládáno tak, že využívá možnost, aby Unie vykonávala svou vnější pravomoc v oblastech, na něž se vztahuje úmluva a které spadají do sdílené pravomoci, v rozsahu, v němž Unie tuto pravomoc dosud nevykonala na vnitřní úrovni. Pokud jde o sdílené pravomoci, členské státy si ponechávají svou pravomoc v rozsahu, v němž úmluva společná pravidla neovlivňuje ani nemění jejich oblast působnosti, včetně jejich předvídatelného budoucího vývoje. Rozsah pravomoci Unie proto musí být posuzován na základě komplexní a podrobné analýzy vztahu mezi úmluvou a konkrétními ustanoveními každého opatření práva Unie, případ od případu. Rozsah a výkon takových pravomocí Unie se ze své podstaty neustále vyvíjejí.

7. Unie a její členské státy jsou proto oprávněny úmluvu uzavřít. Uzavřením úmluvy ze strany Unie nejsou dotčeny pravomoci členských států, pokud jde o ratifikaci, přijetí, schválení úmluvy nebo přistoupení k ní.

8. Podle čl. 64 odst. 3 a 4 úmluvy Unie informuje depozitáře o jakékoli relevantní změně rozsahu svých pravomocí.